

Elengedem

Egyszer majd eleresztem a képed; szálljon az álom.
Nem zárom be tovább, szabaduljon végre belőlem;
múljon a várakozás

Egyszer majd eliramlik a fényed előttem, ahogy rég
és hagyom édes alakját tűnni homályba. Talán már
nem kapok érte feléd

Egyszer majd a hajad színét megidézem egy este,
hangod csengését mellé helyezem, közelemben
és lehunyom szemem. Így

ringatok elmúlt éveket ott könnyű, puha kézzel,
hívok elévült bűnöket átrajzolni a fényvel -
nézem a tűz paraszát.

Egyszer majd, ha hajad szellő borzolja egy este,
és hangod megbötlik régi szavak kusza szélén -
hunyd le te is szemed. Így.
